

Язик твій ворог, коли говорить
Але і не друг тоді, коли мовчить
Примітивні рамки, комплекси і сором
Паралізують мову, коли душа кричить
І ходять люди по паралельним вулицям
Збираючи у горлі сльози у комок
Чекають поки система перегрузиться
І зліпить фразу із хаосу думок

Ну всьо, пока. Добраніч.
А може залишайся в мене на ніч
До ранку нема шансів вийти заміж
А завтра може ти мені не скажеш: "Ну всьо, пока"
"Ну всьо, пока..."
"Ну всьо, пока..."
"Всьо, пока"

Рік за роком сковані канонами
Ми губимо ключі від правильних дверей
І зависливо косим своїм оком
На тих шо можуть вимовити це

Ну всьо, пока. Добраніч. А може залишайся в мене на ніч
До ранку нема шансів вийти заміж
А завтра може ти мені не скажеш: "Ну всьо, пока. Добраніч"

А може залишайся в мене на ніч
До ранку нема шансів вийти заміж
А завтра може ти мені не скажеш: "Ну всьо, пока"
"Ну всьо, пока..."
"Всьо, пока..."

Ну всьо, пока. Добраніч. А може залишайся в мене на ніч
До ранку нема шансів вийти заміж
А завтра може ти мені не скажеш: "Ну всьо, пока. Добраніч"

А може залишайся в мене на ніч
До ранку нема шансів вийти заміж
А завтра може ти мені не скажеш: "Ну всьо, пока"

Добраніч
"Ну всьо, пока..."
А може залишайся в мене на ніч
До ранку нема шансів вийти заміж
А завтра може ти мені не скажеш: "Всьо, пока"